

Stalino KELIU

Lietuvos Komunistų partijos Kupiškio rajono komiteto
ir rajono Darbo žmonių deputatų tarybos organas

Eina 9-ji metai

1954 metų

kovo 3 d.,

trečiadienis

Nr. 18 (784)

Kaina 15 kp

TSRS Aukščiausiosios Tarybos Prezidiumo Įsakas Dėl Krymo srities perdavimo iš RTFSR sudėties į UTSR sudėtį

Atsižvelgiant į ekonomikos bendrumą, teritorinį artumą ir glaudžius ūkinius bei kultūrinius ryšius tarp Krymo srities ir Ukrainos TSR, Tarybų Socialistinių Respublikų Sąjungos Aukščiausiosios Tarybos Prezidiumas nutaria:

Patvirtinti bendrą RTFSR Respublikos sudėtį.

TSRS Aukščiausiosios Tarybos Prezidiumo Pirmininkas
K. VOROŠILOVAS

TSRS Aukščiausiosios Tarybos Prezidiumo Sekretorius
N. PEGOVAS

Maskva, Kremlius, 1954 m. vasario 19 d.

Įvykdyti LKP VIII suvažiavimo nutarimus

Neseniai užbaigė darbą LKP VIII suvažiavimas. Suvažiavimas vyko tokiu laikotarpiu, kada visa mūsų šalis gyvena galingą politinį ir gamybinį pakilimą, sukeltą TSKP Centro Komiteto rugsėjo Plenumo ir Tarybinės vyriausybės nutarimų, kurie nubrėžė didingą programą toliau stiprinant mūsų tarybinę Tėvynę, keliant į naują, žymiai aukštesnį lygį tarybinių žmonių gerovę.

Kartu su visais mūsų šalies darbo žmonėmis Tarybų Lietuvos darbininkai, kolūkinė valstietija, inteligentai didina savo pastangas, kad kuo sparčiau būtų įvykdyti istoriniai TSKP Centro Komiteto ir Tarybinės vyriausybės nutarimai.

LKP VIII suvažiavimo dėsio centre buvo TSKP CK rugsėjo Plenumo nutarimas. Kolūkinės santvarkos pergalė, išvadavusi darbo valstiečius iš buožių ir dvarininkų jungo, įgalinusi juos dirbti sau, savo šalies laimei ir gerovei, stambiaus socialistinio ūkio pranašumai, galiną tarybinę techniką, kuria Sąjunga vyriausybė apginklavo Tarybų Lietuvos kolūkius, — visa tai sudaro tvirtą pagrindą toliau vystyti Lietuvos žemės ūkiui, kilti jo kultūrai.

Ten, kur šie galimūnai išnaudojami, yra pasiekti žymūs laimėjimai. Marijampolės rajono „Šešupės“ kolūkio pirmininkas drg. Miežlaidis, Černiachovskio vardo kolūkio pirmininkas drg. Adomavičius, Dotnuvos rajono „Aušros“ kolūkio pirmininkas drg. Barauskas, Žagarės rajono „Perгалės“ kolūkio pirmininkas Socialistinio Darbo Didvyris drg. Vaitiekūnas, Kalvarijos rajono „Tarybų Lietuvos“ kolūkio pirmininkas drg. Statulevičius, Priekulės rajono Stalino vardo kolūkio pirmininkas drg. Vyšinskis ir kt. sėkmingai stiprina jų vadovaujamus kolūkius, užtikrina gerą derlių, aukštą gyvulių produktyvumą, svarų darbadienį kolūkiečiams.

Tačiau tokia padėtis yra toli gražu ne visuose kolūčiuose. Kartais dargi kaimynystėje su tvarkingais, gerais kolūkiais, tose pačiose sąlygose, yra kolūkių, kurie atsilieka, turi mažą pajamų, o kolūkiečiai gauna mažai už darbadienį.

TSKP CK rugsėjo Plenumas aiškiai, su visu atvirumu atskleidė šių trūkumų priežastis, nurodė kelius klaidoms šalinti.

LKP VIII suvažiavimas, kritiškai apžvelgęs padėtį respublikoje, pažymėjo, jog TSKP CK rugsėjo Plenumo

nutarimas respublikoje vykdomas nepatenkinamai.

Labai dideli trūkumai yra gyvulininkystės išvystymo srityje. TSKP CK rugsėjo Plenumas su visu griežtumu pabrėžė būtiną reikalą didinti karvių skaičių, bet kai kuriuose respublikos rajonuose, nepaisant mažo kolūkiuose turimų karvių skaičiaus, buvo piaunamos mėsai geros pieninės karvės. Tokia praktika, kuri iš esmės ribojasi su kenkimu, buvo prileista Jiezno, Biržų, Panevėžio, Joniškio ir kituose rajonuose. Tuo tarpu Žemės ūkio ministerijos darbuotojai, tų rajonų vadovai su nesuprantamu, svetimu komunistams abejingumu žiūrėjo, kaip nusikalstamai naikinamos karvės, nepatraukė atsakomybės kaltininkų.

Respublikoje taip pat blogai vystoma kiaulininkystė, nors jai vystytis yra visos sąlygos.

Gyvulininkystės išplėtimo pagrindas yra pašarinė bazė. Tuo tarpu eilėje kolūkių ir dargi ištisuose rajonuose blogai vykdomi TSKP CK rugsėjo Plenumo nurodymai dėl pašarinės bazės sukūrimo.

Būtina trumpiausiu laiku su visu ryžtingumu pašalinti trūkumus ir klaidas gyvulininkystės vystymo srityje. Reikia sutelkti dėmesį į gyvulių žiemojimo klausimus, taupyti pašarus, išsaugoti visą prieauglį. Visų svarbiausia — pavesiti gyvulininkystės darbą tinkamiems darbuotojams.

Šiais metais pavasarį reikia padėti tvirtą pagrindą pašarinei bazei sukurti, daugiau sėti silosinių kultūrų, ypač tokių vertingų kultūrų, kaip avių-vikių mišinys, kukurūza ir pan. Labai svarbu ap rūpinti gyvulius tinkamomis patalpomis.

Respublikoje yra labai platus galimūnai vystyti bulvininkystę, daržovinėkystę. Bet šie galimūnai išnaudojami blogai. Metai iš metų neįvykdomi bulvių sodinimo planai, eilėje kolūkių ir rajonų neleistinai žemas bulvių derlingumas. Ypatinai svarbi to žemo derlingumo priežastis yra atsilikę sodinimo metodai, kurie neleidžia taikyti mechanizavimo. TSKP CK rugsėjo Plenumas pareikalavo plačiai paskleisti pažangų bulvių sodinimo būdą — kvadratinį-lizdinį bulvių sodinimą. Tačiau kol kas rajonuose kalbama apie kvadratinį-lizdinį bulvių sodinimo būdą tikrai su vadovaujančiais darbuotojais, bet toli gražu neprieita prie tų, kurie turės sodinti bulves, būtent, prie brigadininkų, prie gran-

dininkų, prie eilinių kolūkiečių. Rimti trūkumai yra besirengiant daržovių sodinimui. Žlugdomas šiltnamių ir šiltadaržių paruošimo planas, blogai rengiamasi pažangiam daigų sodinimo metodui dirpių-pūdinio puodeliuose.

Grūdų ūkis yra viso žemės ūkio gamybos pagrindas. Kuo daugiau bus grūdų, tuo daugiau turėsime ne tik duonos, bet ir mėsos, sviesto ir kitų gyvulininkystės produktų. Tuo tarpu daugelyje respublikos kolūkių ir ištisų rajonų yra gaunamas žemas grūdinių kultūrų derlius. Ypač žemi derliai yra tokiose rajonuose, kaip Mažeikių, Trakų, Viečio, Švenčionių, Dusetų, Anykščių ir kt.

Eilėje rajonų yra labai žemas techninių kultūrų derlius, ypač tokios nepaprastai svarbios respublikai kultūros kaip linai.

Suvažiavimas griežtai pareikalavo iš rajonų partinių ir tarybinių vadovų, iš Žemės ūkio ministerijos darbuotojų imtis ryžtingų priemonių grūdinių ir techninių kultūrų derlių pakelti. Tam reikia ryžtingai įsisavinti taisyklingas sėjomainas, laiku ir gerai atlikti visus žemės ūkio darbus, gerai tręšti žemę.

Žymiai geriau reikia panaudoti vietines trąšas. Atėjo laikas baigti su tokia praktika, kada kai kurie rajonų vadovai vis daugiau orientuojasi į atvežtines trąšas, o nemato čia pat esančių gausių vietinių trąšų, nepanaudoja gausiai turimų durpių, kalkių, mažai išveža mėšlo, nesurenka sručių ir pan. Būtina rimtai sutvarkyti sėklininkystės reikalą, siekiant, kad kiekvienas kolūkis apsirūpintų sava gera sėkla.

Kovoje už derlingumo pakilimą daugiau turi padėti tarybiniai ūkiai, kurių darbe vis dar tebėra labai daug svarbių trūkumų. Žymiai didesnį indėlį privalo įnešti į šio ypatingai svarbaus uždavinio išsprendimą mūsų mokslinio tyrimo įstaigos, kurios privalo greičiau spręsti aktualius žemės ūkio išvystymo klausimus, geriau apibendrinti priešakinį patyrimą, ryžtingai kovoti už tai, kad mokslinio tyrimo pirmųjų patyrimo laimėjimai būtų kuo greičiau įdiejami į praktiką.

Lemiamą kolūkinės gamybos vystymosi jėga yra mašinų-traktorių stotys. LKP VIII suvažiavime buvo atskleista, kad šie labai svarbūs MTS uždaviniai respublikos kolūkiuose vykdomi blogai. Pagrindinis trūkumas MTS darbe — blogas technikos išnaudojimas.

Mašinų-traktorių stočių darbuotojai blogai daro išvadas iš kritikos jų adresu, kartoją klaidas. Tai rodo traktorių remontas, kuris daugelyje stočių ir šiemet vyksta visiškai nepatenkinamai.

Tam, kad MTS darbas būtų pakeltas į naujų uždavinių lygį, reikia visų pirma gerinti jų komplektavimą kadrų. Vykdam TSKP CK rugsėjo Plenumo nutarimą, MTS yra pasiūsta eilė specialistų iš pramonės. Didelę paramą mūsų respublikai suteikė Leningradas. Tačiau viename šis labai svarbus uždavinys vykdomas dar labai blogai. Tai reikia pataisyti artimiausiu laiku. Tuo pat laiku būtina žymiai pagerinti mechanizatorių kadrų parengimą, mechanizavimo mokyklų darbą, kad pavasario sėjai visos MTS būtų apsirūpinusios kvalifikuotais kadrų dvių pamainų darbu.

Griežtos kritikos suvažiavime susilaukė LTSR Prekybos ministras drg. Mikutis, Vartotojų kooperatyvų sąjungos pirmininkas drg. Murauskas, Švenčionių, Nemenčinės, Pabradės, Lentvario ir kt. MTS vadovai, kurie nesirūpina mechanizatorių butais ir buitimi. Suvažiavimas griežtai pareikalavo sutvarkyti mechanizatorių bendrabučius, visuomeninį maitinimą, pagerinti jų kultūrinį aptarnavimą, įspėdamas Vartotojų kooperacijos ir Prekybos ministerijos, MTS vadovus, jog jeigu jie neištaisys padėties, tai bus patraukti griežton atsakomybėn.

MTS yra ne tik sutartyje numatytų darbų vykdytojas, bet ir kolūkinės gamybos vadovas ir organizatorius. Tai įpareigoja Žemės ūkio ministeriją iš pagrindų pagerinti vadovavimą mašinų-traktorių stotims, vadovauti operatyviai ir konkrečiai, neužversti MTS popieriais.

Vadovavimo pagerinimas yra iš viso pagrindinė sąlyga žemės ūkiui pakelti. Būtina gerinti žemės ūkio planavimą, tikimą, stiprinti agro-techninę paramą. Bet lemia, kaip ir kiekviename darbe, kadrai. Daugiau reikia nukreipti į kaimą specialistų, ypatingą dėmesį skiriant lemiamai kolūkinės gamybos figūrai — kolūkio pirmininkui. Negalima leisti tokios padėties, kad į kolūkių pirmininkų vietas, kaip tai dar vis atsitinka, pralįstų netikė, nerūpestingi žmonės, nemokšos, kurie blogai supranta žemės ūkį, o kartais dargi nesąžiningi ir politinio pasitikėjimo neverti asmenys. Būtina stiprinti kovą už griež-

tą ir nenukrypstamą Žemės ūkio arteles įstatų vykdymą, teisingai derinti asmeninius ir visuomeninius kolūkiečių interesus.

Tolesnis žemės ūkio pakilimas žymia dalimi priklauso nuo Žemės ūkio ministerijos darbo gerinimo, tuo tarpu ministerijos darbe dar yra daug rimtų trūkumų, o ministras drg. Augustinaitis nerodo būtino reiklumo ministerijos aparato darbuotojams, kartais atitrūksta nuo aparato, nepakankamai surištas su rajonais.

Labai svarbi sąlyga šalinant trūkumus žemės ūkyje ir kovojant už tolesnį žemės ūkio pakilimą yra partinių organizacijų organizatorinio ir politinio darbo kaime gerinimas. Tuo tarpu partinių organų darbo pertvarkymas TSKP CK rugsėjo Plenumo nutarimų šviesoje, kaip pažymėjo suvažiavimas, vykdomas nepatenkinamai. Kai kuriuose rajonuose kalbama apie pertvarkymą, o viskas eina iš esmės senoviškai. Toks pavyzdys yra Kazlų Rūdos rajonas, kur sekretoriai Balkevičius ir Griška vadovauja žemės ūkiui tiek pat paviršutiniškai, kaip ir anksčiau. Reikia kelti pirminių partinių organizacijų vaidmenį, jų kovingumą. Būtina plačiai vystyti kritiką ir savikritiką, ryžtingai atskleisti trūkumus, siekti jų pašalinimo. Milžiniška reikšmė sprendžiant TSKP CK rugsėjo Plenumo nutarimą priklauso socialistiniams lenktyniavimui.

Pažymėdamas, jog daugelis trūkumų žemės ūkyje priklauso nuo nepakankamo LKP CK ir LTSR Ministrų Tarybos vadovavimo žemės ūkiui, suvažiavimas pareikalavo iš vadovaujančių respublikos organų užtikrinti gilesnį ir konkretesnį vadovavimą respublikos partiniams ir tarybiniais organams, Žemės ūkio ministerijai.

Nagrinėdamas respublikos pramonės ir statybinių organizacijų darbą, LKP VIII suvažiavimas, pažymėjęs kai kuriuos pasiekimus industrializuojant respubliką, pareikalavo iš respublikos partinių ir tarybinių organų, iš ministerijų ir žinybų, profsąjungų ir ūkinių organizacijų šalinti gausius trūkumus pramonės ir statybos darbe, išplėsti socialistinį lenktyniavimą už sėkmingą penktojo penkmečio plano įvykdymą.

Reikia daugiau ir ryžtingiau kovoti už gaminių saikainos mažinimą, už darbo našumo kėlimą, už ekonomijos režimą, už gaminių kokybės gerinimą. Būtina dau-

(Nukelta į 4-tą psl.)

TARYBINĖ STATYBA

Užtikrinti vadovavimą kultūros įstaigoms

Nuolat kyla rajono darbo žmonių kultūrinis gyvenimas. Nepalyginamai išaugo kultūrinių įstaigų tinklas. Pastaruoju metu rajone veikia 14 bibliotekų su 45.963 egz. knygų, 36 klubai-skaityklos su 60.194 egz. knygų, 2 kultūros namai ir kt. Jaunimas pamėgo sportą. Viso yra 48 žemutiniai sporto kolektyvai su 2.003 nariais.

Didelį vaidmenį keliant masių idėjinį lygį atlieka bibliotekos. Marytės Melnikaitės vardo kolūkio bibliotekoje, kuriai vadovauja L. Barčienė, gausu skaitytojų. Čia ruošiamos skaitytojų konferencijos, naujų knygų aptarimai, skaitomos paskaitos. Biblioteka turi nemažą skaitytojų aktyvą. Tą patį galima pasakyti ir apie „Mituvo“ kolūkio biblioteką (vedėja L. Štilinytė), „Žalgirio“ kolūkio biblioteką (vedėjas J. Bulvydas), „Neries“ kolūkio biblioteką (vedėja A. Drazdytė).

Didelį kultūrinį, aiškinamąjį bei politinį-masinį darbą atlieka „Aušros“ kolūkio klubas-skaitykla. Prie klubo-skaityklos aktyviai veikia saviveiklos ratelis, LSD „Kolūktis“ žemutinis sporto kolektyvas. Didelis dėmesys skiriamas paskaitiniam darbui.

Naujų uždavinių šviesoje atlieka savo darbą ir „Neries“ kolūkio klubas-skaitykla. Klubas-skaityklos vedėjai A. Stukienė organizuojant, kolūkyje leidžiama kovinga steninė spauda. Ruošiami saviveiklos vakarai. Skaitomos paskaitos. Platus klubo-skaityklos aktyvas atlieka rinkiminį darbą. Prie klubo-skaityklos sudaryta taryba.

Aktyviai dalyvauja rinkiminiam darbe „Artojo“, „Žalgirio“, „Aukštaitės“ kolūkių klubai-skaityklos.

Tačiau reikia pripažinti, jog daugelis rajono kultūros įstaigų dirba nepatenkinamai. Visai nusišalinio nuo kultūrinio darbo kolūkyje „Adomynės“ kolūkio biblioteka, vadovaujama B. Paužuolytės. Bibliotekoje yra virš 2.298 egz. knygų, tačiau skaitytojų tėra vos 50. Neruošiami čia nei knygų aptarimai, nei skaitytojų konferencijos. Biblioteka po kelias dienas iš eilės išbūna uždaryta.

Nedirba su skaitytojais „Juodpėnų“ kolūkio bibliotekos vedėjas A. Semėnas. Knygos bibliotekoje be katalogų. Nedalyvauja rinkiminiam darbe, neturi aktyvo, nevysto saviveiklos „Pirmūno“ kolūkio klubo-skaityklos vedėja A. Damakauskaitė ir Marytės Melnikaitės vardo kolūkio klubo-skaityklos vedėja B. Vilėniskienė. Visai ne-

matyti jokios veiklos. „Laukų spartuolio“ kolūkio klubo-skaitykloje (vedėja A. Daugelavičiūtė) bei Mičiurino vardo kolūkio klubo-skaitykloje (vedėja G. Stanienė).

Nesirūpina tinkamų kadro į kultūros įstaigas parinkimu kultūros skyrius (vedėjas V. Micevičius). Štai, „Bugailiškių“ kolūkio klubo-skaityklos vedėjo postą užima S. Remelkaitė, nesąžiningai atliekanti jai patikėtas pareigas. Susikompromitavusi praėityje „Skodinio“ kolūkio klubo-skaityklos vedėja B. Indilaitė žlugdo kultūrinį darbą kolūkyje.

Kultūros įstaigų darbe kadrai lemia viską, todėl kultūros skyriaus vadovai turėtų rūpintis tinkamų jų parinkimu.

Neremia kultūros įstaigų kai kurios apylinkių tarybos. Svydenių apylinkės taryba (pirmininkas J. Barzdenys) nesidomi klubu-skaitykla, nesirūpina, kad klubo-skaityklos patalpoms būtų atliktas remontas, kad būtų apšviesta kuru. Neaprupina klubo-skaityklų kuru ir Bilūnų, Miliūnų, Šimonių, Vaduvų, Buivenų apylinkių tarybos.

Šaltose, drėgnose patalpose randasi Šepetos durpių-kraiko fabriko biblioteka, bet fabriko direktoriui G. Kašlesnikovui tas visai nerūpi, kaip nerūpi ir įmonės dirbančiųjų kultūrinis gyvenimas.

Nesuteikia reikiamos paramos kultūros įstaigų darbe kolūkiuose vietos komjaunimo organizacijos. Tokia padėtis yra „Vėžtonių“, „Stalino kelių“, „Pirmūno“ ir Marytės Melnikaitės vardo kolūkiuose.

Nematyti organizuotos Kupiškio kultūros namų veiklos. Kultūros namų direktorius A. Dirda pasitenkina tik monotoniškų šokių suruošimu. Jau kuris laikas, kaip paskutinį kartą Kupiškio kultūros namuose buvo skaityta paskaita, o ką jau bekalbėti apie saviveiklos pasirodymus. Prie kultūros namų nesudaryta taryba. Panaši padėtis ir Subačiaus kultūros namuose (direktorius E. Talutienė). Blogi reikalai ir rajono kraštotyros muziejuje.

Kultūros skyrius turi užtikrinti vadovavimą rajono kultūros įstaigoms, klubų-skaityklų, bibliotekų darbą nukreipti TSKP CK rugsėjo Plenumo bei paskesniesiems partijos ir vyriausybės nutarimams įvykdyti. Nuolatine parama kultūros įstaigoms turi suteikti apylinkių tarybos, vietos partinės ir komjaunimo organizacijos.

J. KALNUTIS

Kupiškio rajono vykdomojo komiteto pirmininko pavaduotojas

MECHANIZATORIŲ ŠVENTĖ

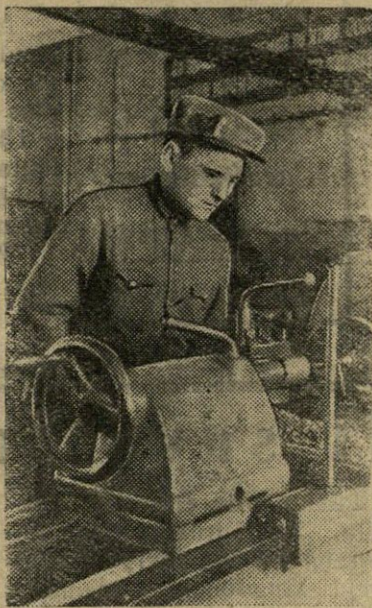
Nepaprastas dienas gyvena Kupiškio MTS mechanizatoriai. Neseniai jie susitiko su kandidatu į TSRS Aukščiausiosios Tarybos deputatus, Rokiškio tarprajoninės ligoninės vyresniojo gydytoju S. Salagubaitę.

Pasižymėjusi gydytoja

daugeliui mechanizatorių yra gerai pažįstama.

Susitikime kalbėję mechanizatoriai J. Masilionis ir kt. kvietė visus rinkėjus rinkimų dieną balsuoti už pavyzdinę tarybinę gydytoją S. Salagubaitę.

V. MASILIONIS

Buvęs Tarybinės Armijos karys P. Kovalis praėjusių metų pabaigoje demobilizavosi ir stojo dirbti tekintoju į Vilniaus „Elfos“ elektrotechnikos gamyklą. Nuo pirmųjų darbo dienų jis greitai įsisavino savo specialybę ir dabar, eidamas darbo sargybą rinkimų į TSRS Aukščiausiąją Tarybą garbei, jis kasdien įvykdo savo užduotį 180–200 procentų. Nuotraukojė: tekintojas P. Kovalis darbo metu.

L. Morozovo nuotr. (ELTA).

KULTŪROS ŽIDINYS

Pagerėjo kultūrinis darbas „Artojo“ žemės ūkio artelėje, klubo-skaityklos vedėju pradėjus dirbti komjaunuoliui A. Žokui. Klubas-skaitykla tapo tikrai kultūrine įstaiga, atliekančia platų kultūrinį darbą kolūkyje. Čia leidžiamas steninis laikraštis „Komunistinės vagos“, kuriame atsispindi kolūkio gyvenimas.

Sienlaikraščio skiltyse išvystyta kritika, iškelti kolūkinės drausmės laužytojai, Žemės ūkio artelės įstatų pažeidėjai. Daug medžiagos patalpinta apie artėjančius rinkimus į TSRS Aukščiausiąją Tarybą.

Prie klubo-skaityklos veikia meno saviveiklos ratelis. Į meninę saviveiklą kaskart įsijungia vis daugiau žemės ūkio artelės narių. Pastaruoju metu ruošiamas rinkiminis vakaras. Repetuojamas I. Lukovskio scenos veikaliukas „Ji išvažiavo“, liaudies šokiai ir kt. Į vakaro pastatymą aktyviai įsijungė kolūkio jaunimas.

Klubas-skaitykla skoningai apipavidalinta, papuošta šukiais bei plakatais.

Kolūkio klubo-skaitykloje veikia agitacinis punktas, sudarytas gausus aktyvas iš vietos inteligentijos bei kolūkiečių tarpo. Dažnai organizuojami pasikalbėjimai su kolūkiečiais, garsinis medžiagos apie TSKP CK rugsėjo Plenumo priimtus nutarimus skaitymas. Žemės ūkio artelės nariai supažindinami su TSKP CK Kreipimusi į visus rinkėjus, svarbiausiais šalies vidaus bei užsienio įvykiais, nagrinėjami rinkiminiai nuostatai. Dabartiniu metu rinkiminis darbas „Artojo“ žemės ūkio artelės narių tarpe įgyja vis platesnį užmojį.

D. DEŠUKAS

LLKJS rajono komiteto organizacinio skyriaus vedėjas

TRUMPAI

ŠIMONIŲ vidurinės mokyklos saviveiklininkai, vadovaujami mokytojos E. Jonuškaitės, Tarptautinė moters diena pažymėti ruošta meninė pasirodymą. Repetuojama vieno veiksmo pjesė „Klaidingai“, liaudies šokiai, dainos ir kt.

V. GORSKIS

Kolūkių ataskaitiniuose-rinkiminiuose susirinkimuose

UŽ DAUGIAŠAKIO ŪKIO IŠVYSTYMĄ

„Pakupio“ žemės ūkio artelėje yra visos sąlygos vystyti daugiašakį ūkį, plėsti bulvių ir daržovių pasėlių plotus. Tačiau buvusioji „Pakupio“ kolūkio valdyba nekovojo už daugiašakio ūkio išvystymą. Dėl to kolūkis nustojo daug pajamų. Susumavus praėjusių ūkinių metų rezultatus paaiškėjo, kad kolūkis ir kolūkiečiai gauna nepakankamas pajamas. Pagrindinė viso to priežastis yra ta, kad buvusioji kolūkio valdyba nesirūpino kolūkio, kolūkiečių interesais, leido kolūkyje pasireikšti grubiems Žemės ūkio artelės įstatų pažeidimo faktams.

Mažas pajamas kolūkis gavo iš kiaulininkystės. Kolūkyje krito nemaža kiaulių, bloga jų priežiūra. Priežastis tame, kad kiaulių fermai vadovauja buožinis, antikolūkinis elementas E. Vaškelienė, kuri sąmoningai sudarė blogas kiaulių laikymui sąlygas, sudarė sąlygas grobstyti pašarus. Kiaulių šerikės U. ir N. Laužikaitės iki šiol sistemingai grobstė visuomeninius grūdus, skirtus kiaulėms, ir iš prisigrobstyto grūdų gamino alų ir degtinę.

Savaime aišku, kad antikolūkiniams elementams įsibrovus į kiaulių fermą, kiaulininkystė neduoda kolūkiui jokių pajamų.

Antikolūkiniai elementai, norėdami pakenkti visuomeninio ūkio išvystymui, pasiekė

to, jog visuomeninių grūdų sandėlių raktai buvo pas buvusių pastatų savininkus A. Laužiką, B. Vyšniatuskaitę, P. Bočiulį ir kt. Grūdų sandėlio sandėlininkas K. Jarašaitė iš prisigrobstyto visuomeninių grūdų darydavo alų, keldavo didžiausius balius ir pan.

Kolūkio valdyba skundėsi, kad kolūkyje maža darbo jėgos. Tačiau kolūkyje yra daug žmonių, neišdirbusių darbdienių minimumo. Ardo darbo drausmę kolūkyje buvęs buožė A. Laužikas. Kolūkio valdybos geraširdiškumui šiam buožiniam elementui leidžiamas naudotis jo buvusiu arkliai. A. Laužikas ištisas dienas praleidžia bevažinėdamas asmeniniais reikalais. Panašiai elgiasi tūlas V. Savičiūnas, naudodamasis visuomeniniais arkliniais, mažai dalyvaudamas darbe.

Už šių trūkumų daleidimą didelė kaltė tenka ir buvusiam kolūkio pirmininko pavaduotojui P. Bočiuliui, kuris taikstėsi su esamais trūkumais, stengėsi turtėti kolūkio ir kolūkiečių sąskaiton.

Naujai „Pakupio“ kolūkio valdybai iškyla pagrindinis uždavinys—kovoti už daugiašakio kolūkio ūkio išvystymą, išplėsti bulvių ir daržovių pasėlių plotus, vystyti visas žemės ūkio šakas. O tam yra visos galimybės.

J. KIETYS

NEKARTOTI PRAEJUSIŲ METŲ KLAIDŲ

Praėjusiais ūkiniais metais „Palangos“ žemės ūkio artelės valdyba prileido eilę klaidų. Nebuvo kolūkyje tvirtos darbo drausmės, nepatenkinamai buvo kovojama su Žemės ūkio artelės įstatų pažeidėjais. Kadrai kolūkyje buvo parenkami ne pagal atskirų kolūkiečių dalykines savybes, jų tinkamumą vienam ar kitam darbui, bet prisilaikant bičiuliškumo, pažinčių ir pan. Dėl to, pavyzdžiui, III laukininkystės brigados brigadininku buvo paskirtas atsilikęs kolūketis J. Burokas. Jį kolūkio kolūkiečiai pažįsta kaip tinginį, darbo drausmės laužytoją.

Visi šie kolūkio valdybos prileisti trūkumai privedė prie to, kad „Palangos“ žemės ūkio artelė yra viena iš atsiliekančių rajone. Kolūkio dirvose išauginamas žemas derlius, visuomeniniai gyvuliai yra nepatenkinamo produktyvumo.

Ataskaitiniame rinkiminiam kolūkiečių susirinkime valdybos pirmininkas P. Bukauskas apžvelgė kolūkio pasiekimus laimėjimus, iškėlė trūkumus. Tačiau ataskaitiniame pranešime nebuvo analizuojami prileisti Žemės ūkio artelės įstatų pažeidimo faktai, trūkumai, nebuvo iškelti jų kaltininkai. Valdybos pirmininkas P. Bukauskas nenurodė, kas padaryta darbo drausmės kolūkyje sustiprinti, visiems kolūkiečiams į aktyvią kolūkinę gamybą įtraukti. Kolūkio valdyba, jos pirmininkas P. Bukauskas savo laiku nereaa-

gavo į kolūkiečių pastabą, kad III laukininkystės brigados brigadininkas A. Sokas savo asmeninius gyvulius—2 karves ir 5 avis šeria visuomeniniu pašaru, kad III laukininkystės brigados brigadininkas J. Burokas rūpinasi ne visuomeniniais, bet tik, savo, asmeniniais interesais. Tuo tarpu dabar patys valdybos nariai yra priversti pripažinti, kad A. Soko prižiūrimi arkliai yra blogame kūno stovyje, o III laukininkystės brigadoje pasirošimo pavasario sėjai darbai—sužlugdyti.

II laukininkystės brigados brigadininkas P. Mekas nesirūpina brigados reikalais, dirvų derlingumo pakėlimu, gausesnių derlių išauginimu, bet nuolatos girtuokliauja. Dėl P. Meko nerūpestingumo liko neplautas antramečių dobilų atolas.

Nesirūpina kolūkio valdyba ir visų darbingų kolūkiečių įtraukimu į kolūkinę gamybą. Štai, kolūketis Domas Šilaikis, gyvenęs Užbalių kaime, verčiasi miško vogimu, spekuliacija, grobsto visuomeninių pastatų sienojus. Kelsta, tačiau faktas, kad Skapiškio girininkijos eiguolis Juškevičius tušuoja valstybinio ir visuomeninio turto grobstytojo D. Šilaikio veiksmus.

Kolūkio valdyba privalo visus šiuos trūkumus pašalinti, užkirsti kelią jų kartojimui, laiku reaguoti į kritikines kolūkiečių pastabas.

Kolūkiečiai J. ČEKŲS, K. VALATKA

Daržininkystės išvystymui daug dėmesio skiriama Šiaulių rajono Ginkūnų tarybiniam ūkyje. Daržovėms auginti čia taikoma prieš-akiniė agrotechnika. Suorganizuota durpių-pūdinių puodelių gamyba. Tarybinio ūkio šiltnamyje jau sudygo svogūnai ir ridikėliai. Dabar statomi nauji šiltnamiai bendro 432 kvadratinio metrų naudojimo plotu. Nuo trauko-je: naujo šiltnamio statyba Ginkūnų tarybiniam ūkyje. Priešakyje dailidės S. Stonys (iš kairės) ir I. Razauskas, kasdien įvykdan-tieji užduotis 125-130 procentų. I. Baltmano nuotr. [ELTA].

Gerinti LDAALR darbą

Nekurius rajono LDAALR pirminės organizacijos jau sukaupe nemažą gynybinio - masinio ir karinio - sportinio darbo patyrimą. Čia reguliariai vyksta organizacijos narių susirinkimai, nariai aktyviai dalyvauja organizacijos darbe, nuolat stiprina jos materialinę - techninę bazę.

Gerai atlieka savo darbą Kupiškio grūdų paruošų punkto LDAALR pirminė organizacija, vadovaujama J. Gri-galiūno. Pirminė organizacija įsigijo mokomojo invento-rius, nemažą literatūros. LDAALR pirminės organi-zacijos nariai reguliariai mo-ka nario mokesčių, aktyviai dalyvauja organizacijos darbe.

Kazeino gamybos įmonės (pirmininkas V. Kučinskas), Šimonių vidurinės mokyklos (pirmininkas B. Regalas) LDAALR pirminės organi-zacijos propaguoja narių tarpe gynybinio-masinio pobū-džio žinias. Šios pirminės LDAALR organizacijos siste-mingai papildo savo gretas, stiprina materialinę - tech-ninę bazę.

Tačiau tenka pažymėti, kad rajono LDAALR pirminių or-ganizacijų darbe dar yra nema-ža trūkumų. LDAALR kolekty-vų darbas dar nėra masiškas, silpnai auga draugijos narių eilės. Iš rajone esančių 26

kolūkių, tik 9 yra LDAALR pirminės organizacijos.

„Stalino keliu“ (pirminin-kas J. Marcinkevičius), „Atei-ties“ (pirmininkas Balčiūnas) kolūkių pirminės LDAALR organizacijos yra negausios, neatlieka jokio gynybinio-masinio bei karinio - sportinio darbo.

Labai blogai organizuoja darbą „Laisvės“ žemės ūkio artelės LDAALR pirminė or-ganizacija, vadovaujama J. Lik-taro. Nors ši organizacija savo eilėse jungia 25 narius, tačiau dėl pirmininko J. Lik-taro apsisprendimo neišnaudo-jamos galimybės gynybiniam - masiniam bei kariniam - sportiniam darbu organizuoti. Čia nėra sudaryta jokių sek-cijų. J. Liktaras neparuošė nė vieno šaudymo atskyrininko, nemoka nario mokes-čio už 1953 metus.

I LDAALR pirminių orga-nizacijų darbą mažai dė-mesio kreipia partinės, kom-jaunimo, profsąjunginės or-ganizacijos, kurių pareiga nuolat rūpintis LDAALR ko-lektyvų veikla, padėti jiems organizuoti įvairias varžybas, vykdyti mokymo - treniravi-mo bei sportinį darbą.

V. MIKNEVIČIUS

LDAALR Kupiškio rajono komiteto pirmininkas

Rinkimų garbei

„Laisvės“ kolūkio kolūkie-čiai su pakilimu ruošiasi su-tikti rinkimus į TSRS Aukš-čiausiąją Tarybą. Kolūkiečiai rinkimų garbei išpareigojo išleisti naują slenlaikraščio „Komunizmo gairės“ numerį. Nuo rinkiminio darbo nesto-vi nuosalyje ir kolūkio kul-tūrinės įstaigos - klubai-skai-tyklos. Vedėjai J. Burkauskaitė, A. Kriauza rinkiminė-mis temomis vietos kolūkie-čiams organizavo eilę pasi-kalbėjimų, paskaitų. Buvo skaityta paskaita „Rinkimai mūsų šalyje - demokratiš-kiausi pasaulyje“. Vietos sa-veiklininkai rinkimų garbei ruošia pasirodymą. Kolūkio kultūrinėms įstaigoms nemažą paramą suteikia Č. Vnaraus-kas ir P. Juknevičius.

B. JUODKALNYTĖ

Isisavina agrotechniką

„Stalino keliu“ žemės ūkio artelės nariai sėkmingai mo-kosi antrų metų trimečiuose agrotechnikos kursuose. La-bai gerą žinių isisavinimą rodo kolūkiečiai L. Marcin-kevičius, K. Baranauskas ir kt. Kursams vadovauja kol-ūkio agronomas L. Juškėnai-tė. Įgytas kursuose žinias kolūkiečiai panaudos siekiant aukštų derlių.

J. ASAUSKAS

MUMS RAŠO

Gerinti pašarų apskaitą

Aukštas visuomeninių gy-vulių produktyvumas bei nuo-latinis jų skaičiaus didėjimas įmanomas tik tada, kai šiuo svarbiu reikalu tinkamai rū-pinasi kolūkio valdyba, visi gyvulininkystės darbuotojai. Didelę reikšmę visuomeninės gyvulininkystės išvystyme turi tvirtos pašarų bazės su-darymas, racionalus visuo-meninių pašarų paskirstymas. Nors „Vėžionių“ žemės ūkio artelėje ir apsirūpinta paša-rais, tačiau visai netvarkoma jų apskaita. Pašarininkas A. Pilkauskas, išduodamas vi-suomeninių gyvulių šėrikams pašarą, jo nekontroliuoja ir,

be to, net sudaro sąlygas pašarų grobstymui. Pavyz-džiui, A. Pilkauskas raktus nuo visuomeninių pašarų san-dėlio laiko pas buvusius san-dėlio savininkus P. Žasną, P. Skukauską kurie visuomeniniu pašaru šeria savo asmeninius gyvulius, darydami didelę žalą visuomenei gyvulinin-kystei.

I visa tai jokio dėmesio nekreipia kolūkio valdyba, nors toks visuomeninių pa-šarų neracionalus skirstymas ir bloga apskaita gali suda-ryti nemažą sunkumų pri-žiūrint gyvulius.

P. BLAŽYS

Grobstytojas išsisuko

„Bugailiškių“ žemės ūkio artelėje, K. Valmai esant kolūkio pirmininku, pasita-kydavo dažni žemės ūkio artelės įstatų pažeidimai. Pa-vyzdžiui, pas visuomeninio turto grobstytoją P. Meką buvo rasti penki maišai vi-suomeninių grūdų. Štuos grūdus P. Mekas, veikiamas privačiasavininkiškų nuotai-kų, pavogė kulimo metu. Keista, bet faktas, kad P.

Mekas įstengė įtikinti kolūkio valdybą, esą - jis tuos grūdus pirkęs.

„Bugailiškių“ žemės ūkio artelės nariai pasipiktinę to-kiu P. Meko nesąžiningu el-gesiu ir reikalauja, kad nau-jai išrinktoji kolūkio valdy-ba imtųsi priemonių padary-tiems nuostoliams padengti ir grobstytoją nubausti.

V. Pilėnas, A. Varnauskas

MUSŲ MEDŽIAGOS PĖDSAKAIS

„Kolūkio žiurkės“

Tokiu pavadinimu kores-pondencija tilpo „Stalino ke-liu“ Nr. 97 (760). Joje buvo rašoma, kad Mičiurino vardo žemės ūkio artelės narės Ge-nė ir Janė Mažylytės ru-

dens metu grobstė visuome-ninius javus, cukrinius run-kelius, kenkė kolūkiui.

Gautas atsakymas, kad ko-respondencijoje iškelti faktai pasitvirtino. Padėtis ištaisoma.

IŠ NEPASKELBTŲ LAIŠKŲ REDAKCIJAI

Redakcijai pristatame laišką „Stalino keliu“ kolūkio nariai rašė, kad kolūkio pi-rmininkas A. Janulis pataikau-ja klerikalams, lanko bažnyčią, dalyvauja religinėse apeigose.

Pasituntus gauto laiško nuorašą aukščiau stovinčioms organizacijoms, gautas atsa-kymas, kad kolūkio pirminin-

kui A. Januliui išaiškinta re-akcinė religijos esmė. Kom-jaunuolė J. Petrulytė už baž-nyčios lankymą apsvastyta vietos pirminės komjaunimo organizacijos susirinkime. „Stalino keliu“ kolūkio par-tinė organizacija įpareigota organizuoti daugiau paskaitų antireliginėms temoms.

APSAKYMAS

S Ū N U S

Jau buvo sutemę. Kol-ūkiečio Damulio šeima vaka-rientiavo. Apie stalą, ant ku-rio stovėjo riebios sriubos dubuo, sėdėjo šeima iš ke-turių asmenų: motinos ir tri-jų vaikų. Už lango pasigirdo ratų trenksmas. Palangėje ve-žimas sustojo. Į vidų įėjo Damulis, vidutinio ūgio, ne-bejaunas žmogus, apdulkėjęs, su didžiuliu pelų kupstu ant kepurės.

— I kullamąją leidžia pa-skutinius kolūkio javų pėdus, — tarė Damulis. — Kalbėjau-si su mašinistu; jis prižadėjo naktį iškulti ir mums. Na, motin, greičiau suki! O tu, — kreipėsi Damulis į vyres-nįjį sūnų, — su Antanuku stebules patepk.

Damulienė nuėmė lėkštes, nuvalė stalą ir jau trypė prie durų. Tačiau Damulis, pasi-ėmęs kažkokį virvagalį ir nuėjęs į užpečkį, ilgai trūsė.

— Ko tu ten, tėvai, krapš-taisi? Gal nori, kad labiau sutemtų, tai akis su šakėmis išsibadysime!

— Nesutems, dabar mė-nesiena, — atsakė tėvas ir

tyliai pridūrė: — Na, važiuo-jam. Ir Algis kartu su mumis važiuos.

I vežimą per bortą įsiritu Damulienė, o paskui ją Al-gis, šešiolikmetis devintos klasės mokinys. Damulis at-sistojo priekyje, paėmęs va-deles. Buvo šilta, graži nak-tis. Vežimas riedėjo pamažu, braškėdamas. Prie kolūkio kluono girdėjosi kuliarnosios amsėjimas, matėsi, kaip kilo elektros apšviestas dulkių stulpas. Pagaliau vežimas įsu-ko į lauką, kuriame tįsojo, lyg šešėliai, kilometrines kol-ūkio kviečių gubos. Šalia so-dybos buvo Damulio asme-ninis sklypelis. Staiga veži-mas sustojo. Damulis išmetė šakes, persirito per bortą ir riščia, atkišęs blizgančius mė-nesienoje šakių pirštus į prie-kį, nubėgo prie gubų.

— Algi, imk grėblį ir sku-biai grėbtyk, — pašnabž-dom tarė jis, nešdamas į ve-žimą užsmeigtų pėdų kupetą.

Damulienė, stovėdama ve-žime, suglumusi sušuko:

— Ką tu, tėvai! Ar apžli-bai? Čia ne mūsų, čia kol-

ūkio, — ji nepriėmė pėdų glėbio, ir tas nusirito žemėn.

— Ko čia nesusigraibai! Aš žinau, ką darau!

Damulienė, nieko nebesa-kydama, tylomis krovė. Da-mulis, visas išsprakaltavęs, darbavosi: nulma gubos galą, pavažiuoja arklį toliau ir vėl iš kitos išsijuosęs krauna.

Algio galvoje sukosi įvai-rios mintys. Kaip tėvas taip daro! Juk šie kviečiai visų — kolūkio. Jie priklauso Ste-puliui, Ramaškai, Lupeikienei ir daugeliui kitų kolūkiečių. Jūs kertamąja kirto Sabulis, o išsikuls tėvas sau. Ne! Taip negalima! Aš mokinys ir privalau kovoti su visuo-meninio turto grobstytojais.

— Ko tu ten miegi! — tarė supykęs tėvas. — Gerai sugrėbtyk pėdsakus, kurie štai tęsiasi nuo gubų iki ve-žimo.

Algis, kaip ne savo ranko-mis, su skaudančia širdimi vilko grėblį. Jo galvoje su-kosi mintys, kaip išgelbėti kolūkio turtą, tačiau tinkamo būdo tuo tarpu nerado. Ve-žimas augo. Jau buvo iki bortų, ir Damulienė, sunkiai susitvarkydama su stambiais pėdais, krovė virš.

— Na, užteks, — prašvokš-

tė Damulis. — Baik grėbs-tyti ir eik, — kreipėsi į Al-gį.

Damulis, privažiavęs asme-ninį priesodybinį sklypelį, sumetė savo lengvučius, us-nėtus pėdus ant viršaus, ir vežimas, sunkiai velkamas arklio, braškinančio pakink-tais, pristrito prie kolūkio kluono. Jau baigė kulti vi-suomeninius javus.

Priėjo kaimynas Lupeikis: — Na ir vežimas! Kam tu vienas išsiskiri iš kitų kol-ūkiečių? Juk darbadienis pas mus gausus. Ar verta į as-meninį sklypelį sėti grūdus? — Pasėjau, kur bepasėsi, — prašvokštė Damulis. Jis privažiavo vežimą ir stam-biais glėbiais pradėjo vers-ti ant kuliarnosios stalo. Ka-da šakės pasiekė stambius kolūkio kviečių pėdus, Da-mulis, pasirėmęs šakių, susi-mastė: „Mane visur — susi-rinkimuose, laikraščiuose gir-davo kaip sąžiningą kolūkie-tį, o aš ką darau?...“

Parvėžęs ir sunešęs į klėtį grūdų maišus, Damulis įėjo į trobą. Damulienė pradėjo nešti į stalą užkandžius. Ta-čiau Damulis pamaišė šaukš-tu po dubenį ir nukiūtino gulti. Algis pasiliko beska-

tas knygą. Tačiau nematė jis, kas rašoma knygoje, tik tu-rėjo įsmeigęs akis, mintys kažkaip sukosi galvoje, ji svaigo. Prieš akis iškildavo brandžių kolūkio lauke kvie-čių gubos, plovėjai, tėvas, paslapčiomis kraunąs javus, ir jis...

„Ne! Aš turiu skubėti. Ne-galima delsti“, — nusprendė jis.

Tuojaus šovė į galvą min-tis: „Parašysiu apie tėvo va-gystę į rajono laikraštį!“

Rytą, eidamas į mokyklą, jis ir įmetė laišką į dėžutę.

Vieną pavakari, kada Da-mulis su šakėmis ant pečių žingsniavo namo, sutiko val-dybos narį Baranauską.

— Ar žinai, Damuli, kad rytoj visuotinis narių susi-rinkimas? — paklausė Bara-nauskas.

— Ne, nežinau. O kokie ten klausimai bus svarstomi? — savo ruožtu paklausė Da-mulis.

— Sako, kad ir apie tavo kalbės, — kreivai šyptelėjęs, atsakė Baranauskas.

— Ką čia prasimanai! Ką ten apie mane kalbės... — ne-patenkintas atsakė Damulis.

(Nukelta į 4-tą psl.)

Ivykdyti LKP VIII suvažiavimo nutarimus

(Atkelta iš 1-*mo* psl.)

giau gaminti liaudies vartojimo prekių, gerinti jų kokybę. Pramonė privalo stiprinti savo paramą žemės ūkiui.

Rimta dėmesį suvažiavimas paskyrė ideologiniam darbui, kaip lemiamai tolesnio ūkinio darbo gerinimo sąlygai. Suvažiavimas įpareigojo LKP Centro Komitetą, partijos miestų, rajonų komitetus, pirmines partines organizacijas gerinti ideologinį darbą masėse, nukreipiant jį į kovą už tolesnį darbo žmonių auklėjimą tarybinio patriotizmo dvasia, į kovą prieš buržuazinio nacionalizmo liekanas, už tolesnį stiprinimą draugystės su didžiąja rusų tauta, su visomis mūsų šalies tautomis.

To būtina sąlyga yra tolesnis marksizmo-leninizmo propagandos gerinimas. Reikia šalinti šiame svarbiame

darbe administravimą, griežtai laikytis laisvanoriškumo principo, visuomet atmenant, jog svarbiausia marksizmo-leninizmo propagandos darbe yra jo kokybė.

Reikia gerinti politinį-masinį darbą. Spaudos, meno ir literatūros darbuotojai, kultūros švietimo įstaigų ir liaudies švietimo darbuotojai privalo persitvarkyti naujų uždavinių šviesoje, daugiau padėti partinėms organizacijoms auklėti darbo žmones komunistinės ideologijos dvasia.

Komunistų partija ir Tarybinė vyriausybė mobilizuoja mūsų šalies darbo žmones į kovą už didingų uždavinių įvykdymą.

Tuo laiku, kada kapitalo šalyse yra pučiama karinė isterija ir psichozė, kada imperialistai, plėsdami ginklavimosi varžybas, vis labiau

didina darbo žmonių velkamą mokesčių našta, kada kapitalo šalyse vis labiau auga masių skurdas, nedarbas, — mūsų šalyje Komunistų partija ir Tarybinė vyriausybė deda visas pastangas, kad tarybinis žmogus gyventų geriau, sočiau, kultūringiau.

Suvažiavimas pademonstravo Lietuvos komunistų vieningumą, susitelkimą apie Tarybų Sąjungos Komunistų partijos Centro Komitetą, apie Tarybinę vyriausybę, pasiryžimą nesigailėti jėgų kovoje už TSKP Centro Komiteto rugsėjo Plenumo nutarimo vykdymą, už tolesnį mūsų šalies darbo žmonių gerovės pakėlimą, už įkūnijimą tos didingos programos, kurią yra nubrėžusi tarybiniais žmonėmis Komunistų partija, vedanti mūsų šalį į komunizmo pergalę.

NAUJOS KNYGOS

RINKIMŲ I TSR SAJUNGOS AUKŠČIAUSIAJĄ TARYBĄ NUOSTATAI. Išleido „Tiesos“ leidykla 1954 metais. 16 psl. Kaina 20 kap.

K. Meškauskas. STATYBINĖ BRIGADA KOLŪKYJE. Brošiūroje pasakojama apie kolūkinės gyvenvietės, nurodoma, kaip komplektuoti statybines brigadas, kaip organizuoti ir apmokėti jų darbą, kaip mechanizuoti statybos darbus kolūkuose.

Išleido Valst. politinės ir mokslinės literatūros leidykla 1953 m. 40 psl. Kaina 60 kap.

SODININKYSTĖS ORGANIZAVIMAS KOLŪKIUOSE. Vadovėlis trimečių agrozooteknikos kursų klausytojams (tretiesiems metams). Knygoje pateikta medžiaga suapžindina su mišturine biologija, su priešakiniais sodų

užveislimo ir priežiūros metodais, su vaismedžių ligomis bei kenkėjais ir nurodomi būdai jiems naikinti.

Išleido Valst. politinės ir mokslinės literatūros leidykla 1953 m. 548 psl. Kaina 8 rb 10 kap.

V. Čermenskis. DARBO ŽMONIŲ NUSKURDIMAS KAPITALO ŠALYSE. Išspausdinta medžiaga parodo nuolat augantį darbo žmonių nuskurdimą kapitalistinėse šalyse. Sunkia našta darbo žmones slepia imperialistinių valstybių sukeltos ginklavimosi varžybos. Brošiūroje nušviečiama darbininkų klasės kova prieš imperialistų pinkles, už taiką, demokratiją ir socializmą.

Išleido Valst. politinės ir mokslinės literatūros leidykla 1953 m. 125 psl. Kaina 1 rb 50 kap.

F. Gladkovas. LAISVŲ NAI. Knygos „Vaikystė“ tęsinys. Šioje apysakoje autorius vaizduoja sunkų darbo žmonių gyvenimą carinėje Rusijoje. Autoriui už šią apysaką paskirta pirmojo laipsnio Stalininė premija.

Išleido Valst. grožinės literatūros leidykla 1953 m. 703 psl. Kaina 10 rb 85 kap.

V. Lacis. I NAUJĄ KRANTĄ. Įžymaus latvių rašytojo romanas apie darbo žmonių gyvenimą ir kovą buržuazijos valdomojoje Latvijoje, apie Tarybinės santvarkos atkūrimą 1940 metais. Autorius taip pat vaizduoja kolūkių steigimąsi Tarybų Latvijoje ir kolūkiečių pasiektus laimėjimus. Knyga pažymėta Stalinine premija.

Išleido Valst. grožinės literatūros leidykla. 746 psl. Kaina 11 rb 95 kap. (ELTA).

APSAKYMAS

S Ū N U S

(Atkelta iš 3-*čio* psl.)

— Kodėl nekalbės? — paklausė Baranauskas. — Jau laikraščiuose be reikalo neraišys, — ir apsisukęs nuėjo.

Damulis, nesigilindamas į tų žodžių prasmę, parėjo namo. Pavalgęs, ir eidamas gulėti tarė žmonai:

— Sulaidyk kelnes ir visa kita. Rytoj eisiu į visuotinį susirinkimą.

Rytą atsikėlęs, nusiskutęs baltu šerkšnu besitraukiančią barzdą, apsimevęs sulaidytais kelnėmis ir švarku, tvirtai aptempiantį jo trumpą liemenį, pasiėmė lazda ir išėjo.

Takeliu, kuris ėjo per lauką nusikustomis raženomis, pasuko į kolūkio valdybos raštinę. Kada pravėrė duris, pirmininkas tarė:

— Štai ir Damulis! Mes tavęs jau seniai laukiame.

Kada Damulis atsistojo, pirmininkas pasiėmė rajoninį laikraštį ir, peržvelgęs susirinkusius, tarė:

— Draugai, laikraštyje labai įtikinančiais faktais rašoma, kad kolūkietis Damulis grobstė kolūkio kviečius, —

ir, išskleidęs laikraštį, pradėjo skaityti.

Nusikaltimas, aprašytas žmogaus, visa mačiusio savo akimis, tiesiog degino Damulį: kaito veidas, degė ausys. Pirmininkas, baigęs skaityti, paklausė Damulį:

— Ar teisingai rašo?

Damulis sėdėjo nuleidęs galvą ir ne tuoj atsakė. Pirmoji jo mintis buvo gintis,

— gintis iš visų jėgų, rėkti, kad tai netiesa. Tačiau, pakėlęs akis, pamatė daugybę atkreiptų į jį žvilgsnių. Priešais sėdėjo Jokūbėnas, kuris su meile rentė jam trobą, ir kiti nuo jaunų dienų pažįstami kolūkiečiai. Įkyrus vėdinis balsas kartojo: „Vagis! Vagis! Kenkėjas!“.

Didžiulė gėda, kad apvogė kolūkį, Jokūbėną ir visus kolūkiečius, sugniuždė Damulį. Jis jautė, kad turi pasakyti teisybę, turi kalbėti.

— Apvogiau jus, draugai. Teiskite...

Iš kolūkio valdybos Damulis ėjo greit ir lengvai. Jautė, lyg kokią sunkią našta būtų nuo pečių nusimetęs;

buvo ramu, gera...

Nuėjęs į arklių fermą, pasikinkė arklių; nuvažiavęs prie klėties, sumetė pavogtus maišus ir, suraginęs arklių, pasuko į kolūkio sandėlį.

Kada nukinkęs arklių grįžo į trobą, joje nieko nebuvo, išskyrus Algį, kuris kažką rašė. Damuliui labai norėjosi kalbėti, nes taip lengva buvo krūtinėje:

— Tai rašinėji, raštininke! Ar tik ne tu ir apie mane į laikraštį parašei? — juokais paklausė tėvas.

— Aš, tėveli, — ramiai, laukdamas audros, atsakė Algis.

Damulis su džiaugsmu pažūrėjo į sūnų ir sušuko:

— Tu!?

Paskui prašeko:

— Teisingai pasielgei sūnau. Nurtinai man nuo krūtinės akmenį. Be to, už nieką neteršk, sūnau, garbingo tarybinio moksleivio, kolūkiečio vardo. Nesmerk manęs, sūneli. Ne taip aš augau ir ne taip gyvenau anksčiau. Nuo mažų dienų bažnyčia, kunigai, nieko dora nemačiau...

Ir kada jis pažvelgė į sūnų, per jo skruostą nusirito džiaugsmo ašara.

Vyt. RUDZINSKAS

S P O R T A S

Lengvosios atletikos varžybos

Vlado Rekašiaus vardo vidurinėje mokykloje pravedamos lengvosios atletikos varžybos žiemos sąlygomis, atvirame ore. Neseniai buvo prarastos rutulio stūmimo varžybos, kuriose dalyvavo 14 dalyvių.

Pirmą vietą iškovojo fizinio auklėjimo mokytojas A. Opulskis, nustumęs rutulį 9 m 31 cm. Antrą vietą iškovojo VIIIc klasės moksleivis

R. Simaška (7 m 77 cm), o trečią vietą — A. Čepelė (IXb kl.), jo rezultatas 7 m 59 cm.

Mergaičių grupėje pirmą vietą iškovojo IXb klasės moksleivė E. Leišytė, pasiekusi rezultatą 8 m 33 cm.

Rutulio stūmimo varžybos dalyvių neišstatė vie-nuoliktosios klasės, o taip pat Xa, VIIIb, VIIIa klasės.

R. Vilnis, R. Mečys

Slidžių krosas

Adomynės septynmetėje mokykloje, mokykl. St. Žemaičio iniciatyva, buvo suorganizuotas slidžių krosas, kuriame dalyvavo 36 moksleiviai.

Berniukų grupėje 3 km distancijoje geriausiai pasirodė A. Trečiokas (V kl.). Antrą vietą užėmė L. Arūna (VII kl.), trečią — J. Rimkus,

VII klasės moksleivis.

Mergaičių grupėje (2 km nuotolis) pirmą finišavo K. Lapienytė (V kl.). Antrą vietą atiteko A. Černiūtė (VII kl.), trečia — R. Bublytė (V kl.).

Krosė taip pat neblogai pasirodė E. Balaišis, O. Semėnaitė, E. Braknė, E. Dilytė. H. ŠALNAUSKAS

Slidinėjimo pirmenybės

Šimonių vidurinėje mokykloje įvyko slidinėjimo pirmenybės. Dešimties kilometrų distancijoje pirmą vietą iškovojo dešimtos klasės moksleivis K. Mažylis (55 min.).

Penkių kilometrų distancijoje pirmą vietą atiteko aštuntos klasės moksleivui V. Adomėliui (23 min.).

D. JACINTAS

Užmiršta sporto šaka

Šimonių vidurinė mokykla rajono 1953 — 1954 m. m. šachmatų, šaškių pirmenybėse nuo kitų rajono mokyklų atsiliko 8 ir daugiau taškų. To priežastis — blogas mokyklos sporto kolektyvo šaškių šachmatų sekcijos, kuriai vadovauja L. Gudas, darbas.

Sekcija neorganizuoja tarp-klasinių varžybų, šaškių šachmatų turnyrų. Mokykloje vos 2—3 mergaitės žaidžia šachmatais. Šios sporto šakos išvystymui mažą dėmesį skiria ir fizinio auklėjimo mokytojas V. Gromulas.

B. ŠIMONIS

Redaktorius S. ZAUKA

Kupiškio rajono kino maršruto grafikas 1954 m. kovo mėn. pirmai pusei

Eil. nr.	Vietovės pavadinimas	Data	Kino filmo pavard.	Eil. nr.	Vietovės pavadinimas	Data	Kino filmo pavard.	
Kilnojamo kino Nr. 1 (kino mechanikas B. Bolna)				Kilnojamo kino Nr. 3 (kino mechanikas P. Galvanauskas)				
maršrutas				maršrutas				
1	Paketuriai	4	„Pagrobimas“	1	Aukštaičiai	4	„Gimtosios šalies dainos“	
2	Didžprūdėliai	5		2	Vėžionys	5		
3	Siauriai	6		3	Žaideliai	6		
4	Miliūnai	7		4	Rudikėliai	7		
5	Terpeikiai	8		5	Palėvenėlė	8		
6	Palėvenė	9		6	Virbališkiai	9		
7	Subačiaus st.	10-11		7	Laukminiškiai	10		
8	Subačiaus m.	12		8	Jutkonys	11		
9	Maksvyčiai	13		9	Biliūnai	12		
10	Morkūniškis	14		10	Vėželiai	13		
11	Noriūnai	15		11	Kuosėnai	14		
				12	Pyragiai	15		
Kilnojamo kino Nr. 2 (kino mechanikas L. Vaitiekūnas)				Kilnojamo kino Nr. 4 (kino mechanikas A. Eidukas)				
maršrutas				maršrutas				
1	Invalidų namai	4	„Mergina su charakteriu“	1	Slavinčiškis	4	„Mano mažasis draugas“	
2	Šepetos įmonė	4		2	Skodiniai	5		
3	Gaigaliai	5		3	Kėginiai	6		
4	Pelyšiai	5		4	Puponys	7		
5	Šimonys	6		5	Skapiškio MTS	8		
6	Būtėnai	7		6	Tatkonys	9		
7	Adomynė	8		7	Skapiškio st.	10		
8	Bugailiškiai	9		8	Vaduvas	11		
9	Šimonys	10		9	Vederiškiai	12		
10	Migonys	11		10	Juodpėnai	13		
11	Starkonys	12		11	Butkūnai	14		
12	Šalnakundžiai	13		12	Papiliai	15		
13	Puponys	14						

Kupiškio rajono kino tinklo vedėjas